

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

502. An in impetratione pensionis super beneficio aliquo facienda mentio in literis pensionis anterioris super eodem beneficio, ita ut nisi id fiat, concessio & impetratio pensionis sit nulla, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

eam solvere cogatur ex suo patrimonio. Nam præterquam, quod debeatur adhuc ex fructibus beneficii pensio, propter jus & spem, quam titularis habet eos percipiendi, non nisi ex consensu Papæ, qui satis purgat omnem simoniam suspensionem, ea obligatio suscipitur. Castrop. loc. cit.

2. Nihilominus in Auditorio Rotæ hanc clausulam mitius acceptam, nimirum ne ultra duos aut tres annos protendatur, hoc est, ut beneficiatus ad duos vel tres annos, non amplius pensionem solvat possessionem beneficii minimè adeptus (intellige absque sua culpa) testatur Paris. loc. cit. nu. 148. quod ipsum approbat Azor in sine cit. q. 1. De cetero dictam clausulam: ut solvatur pensio etiam non habitâ possessione, solitam imponi solum ultra montes, præsertim in Hispania, ob specialem in tanta distantia difficultatem probandi, an capta, nec ne possessio, & quis sit verus possessor, quis intrusus; non verò in beneficiis Italicis, eò quod pensionarius tunc facile scire possit, possideatne, nec ne beneficium is, qui solvere debet pensionem, tradit Mandos, de signat. grat. tit. pensiones, quod ipsum tamen negat Paris. & Azor loc. cit. testantes, promiscuè etiam beneficiis Italicis, & aliis imponi pensionem cum dicta clausula.

3. Porro quod dictum de justitia istius clausulæ: habitâ vel non habitâ possessione: idem dicendum ob easdem rationes de clausula illa: etiam si fructus non perciperentur. Filliuc, loc. cit. n. 6. citans Paris. l. 1. q. 8. n. 49. Gig. de pens. q. 62. n. 2.

Questio 500. An valeat reservatio pensionis pro persona incerta nominanda, & non expressa?

R. Espondeo negativè, si ea fiat ab inferiore Papâ, imò secundum plures continere simoniam. Tond. qq. benef. p. 3. c. 123. n. 10. juxta consil. Pij V. de confidentia, quam in Gallia receptam testatur ibid. Tond. addit tamen sufficere, quòd persona nominetur in literis collationis.

Questio 501. Pensio super pluribus beneficiis qualiter imponatur, an in solidum, an pro rata?

R. Espondeo: Tametsi per Papam imponi possit in solidum singulis, in quo casu foret in electione pensionarii, retinere solidam pensionem, seu pro uno corpore beneficii, modò id illius capax esset. Lott. l. 1. q. 38. n. 21. non tamen censetur pensio ab initio in solidum imposita. Unde si pensionarius in casu, quo plures plura illa beneficia possiderent, ageret contra unum eorum pro solida pensione, ageret perperam. Lott. ibid. n. 20. juncto n. 19. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 2. n. 15. ubi: quòd si plura beneficia consequeretur cum eadem reservatione pensionis, cum contingere posset, ut post obitum resignatarii ea beneficia diversis conferantur, propterea, ut unusquisque impetrantium sciat, quanta pensio per ipsum solvenda, dicitur tam in supplicatione, quam in literis, quòd pensio ipsa reservetur super dictorum beneficiorum fructibus proportionaliter, & sic ratione hujus dictionis proportionaliter unusquisque ex provisis de dictis beneficiis solvet ratam proportionatam fructibus sui beneficii, ac propterea his stantibus, pensionarius non poterit agere contra unum eorum pro tota pensione; cum pensio ipsa non sit à principio reservata in solidum, sed pro rata, &c.

Questio 502. An in impetratione pensionis super beneficio aliquo facienda mentio in literis pensionis anterioris super eodem beneficio, ita ut nisi id fiat, concessio & impetratio pensionis sit nulla & invalida?

1. R. Respondet affirmativè Tond. qq. benef. p. 1. c. 6. n. 1. citans Gig. de pens. q. 29. Boerium decis. 192. per tot. &c. Garc. p. 1. c. 5. n. 561. Paris. l. 6. q. 2. n. 40. & 41. expressè loquens etiam de pensione resignationis causâ Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 1. n. 36. dicens ex Castad. decis. 4. n. 3. de pens. hanc nullitatem adeo ab initio ipso jure incurri, ut, si vacet prima pensio, adhuc secunda non reviviscat. Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 5. n. 5. in sine, expressè addens, five beneficium antiquâ pensione gravatum sit in favorem illius, cui illa nova constituitur, five in favorem alterius. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 1. n. 47. dicens; debere necessariò fieri mentionem de antiqua pensione, sicut & de alio onere. Card. de Luc. de pens. d. 4. n. 2. Lott. l. 1. q. 38. n. 56. dicens: quòd si vel unica harum pensionum antiquarum taceatur, gratia corruat, & quidem ab initio, ut ait, n. 59. adeò que non ope exceptionis, sed ipso jure inducatur hæc nullitas; cuius tamen contrarium tradit Paris. loc. cit. n. 61. eò quòd hæc nullitas ipso jure nullibi in jure exprimitur: tum etiam, quòd æquitas non pariat, ut, qui se spoliavit beneficio, amittat etiam pensionem. Ratio est, quòd Papa in dubijs (etiam si reservatio fiat motu proprio, ut expressè addunt Garc. Card. de Luc. Lott. Ventrigl.) non censetur velle beneficium gravare duplici pensione. AA. idem; & si sciret Papa hanc circumstantiam, difficiliter imponeret illam pensionem, vel etiam simpliciter non imponeret, & sic ratione subreptionis est concessio talis nulla. Paris. loc. cit. n. 44.

2. Ampliatur responsio primò, ut procedat, etiam si antiqua pensio esset perpetua, & de novo imponenda temporalis. Corrad. loc. cit. Paris. loc. cit. n. 47. Garc. loc. cit. n. 564. cuius tamen contrarium in tantum tradere videtur Card. de Luc. cit. d. 4. n. 3. ubi: quòd procedat in pensionibus vacabilibus, quæ ad favorem certæ personæ reservantur, non autem in perpetuis, quæ validè reservantur pro Seminario, vel alio pio loco, quia illæ in effectu non dicuntur pensiones, sed potius onera fixa & realia, imminuentia fructum eo modo, quo sunt canones & census perpetui, adeò que inolevit stylus modernus non faciendi de iis mentionem.

3. Ampliatur secundò, ut procedat, etiam si prior pensio esset conditionalis. Garc. n. 562, sic resolutum dicens in Valent. pensio, 25. May 1601. Circa quod notandum, quòd ait Card. de Luca de pens. d. 1. n. 27. nimirum quòd in secunda pensionis reservatione purâ facienda non sit mentio primæ pensionis eventualis seu conditionalis, id concernere diversum effectum validitatis secundæ pensionis ob casum contingibilem, nimirum, quòd prima reservatio effectum sortitura non sit, eò quòd reservatarius ille primæ pensionis priùs decesserit, quam conditio purificaretur, seu casus contingeret, in quem executio vel effectus istius primæ reservationis dilatus fuerat, adeò que jam cesset ratio duplicis oneris seu gravaminis ejusdem beneficii, cui rationi innititur illa necessitas in secunda reservatione faciendi mentionem de prima.

4. Amplia-

4. Ampliatur tertio, ut non suffragetur scientia aliunde probata. Ventrigl. loc. cit. Lott. n. 58.

5. Ampliatur quarto, ut non suffragetur ignorantia renunciantis, ignorantis beneficium, quod resignat, jam gravatum aliquâ pensione. Paris. loc. cit. n. 48. Idem est de ignorantia imponentis beneficio pensionem, bonâ fide liberum esse putantis, quod tamen gravatum jam est aliâ pensione, ita ut invalida sit in hoc casu impositio novæ pensionis. Castrop. loc. cit. n. 6. citans Gamb. de potest. Leg. l. 6. n. 426. Azor. p. 2. l. 8. c. 9. q. 3.

6. Ampliatur quinto, ut annullatæ ex hoc capite pensione, resignanti non detur regressus. Paris. loc. cit. n. 49. citans Gamb. de pot. Leg. tit. de pens. n. 232.

7. Limitatur è contra responsio primò, ut hæc necessitas exprimendi antiquam pensionem extendat sè tantum ad pensionem antiquam validam, ita ut, si illa invalida est, impetrans de ea necesse non habeat facere mentionem in impetratione novæ; cum, quod nullum est, nullum præter effectum seu impedimentum, juxta regulam: non præstat, de reg. juris. Paris. loc. cit. n. 50. & 51. Ventrigl. loc. cit. Card. de Luc. cit. d. 4. n. 4. (addens hoc ipsam, nimirum antiquam pensionem esse invalidam, seu exceptione elidibilem, ostendere, non incumbere pensionario, sed onus esse titularis, allegantis pro fundamento suæ exceptionis, probare illam esse validam, effectuatam, & sine dubio exigibilem) Lott. loc. cit. n. 61. Circa quod tamen norandum, quod habet Laym. ad c. ad audientiam, de rescrip. n. 3. nempe in impetratione beneficii (idem videtur de impetratione novæ pensionis) mentionem faciendam esse pensionis antiquæ, si ea titulo & jure beneficii Ecclesiastici statuta sit, esto ea injultè & simoniacè possideatur, ne aliqui commodum ex sua iniquitate consequatur, & stultus melioris conditionis sit, quam sapiens.

8. Limitatur secundo à Paris. n. 52. ut necesse non sit, facere de ea mentionem, si ea non probeatur acceptata. citat pro hoc Mand. in signat. grat. tit. pensiones.

9. Limitatur tertio, ut opus non sit facere mentionem prioris pensionis, si ea jam extincta sit. Paris. loc. cit. n. 60. Sic Card. de Luc. de pens. d. 4. n. 8. consuluit, antiquæ pensionis mentionem nullam faciendam in casu, quo titularis factis fundamentam habebat intentionem credendi, illam jam extinctam per mortem pensionarii, dum nimirum Cardinalis pensionarius in vim indulti pensionem transtulerat, quam titularis putabat & prætendebat invalidam, hanc credulitatem confirmante diuturno silentio translarii, eam per viginti annos non exigentis.

10. Limitatur quarto ab eodem Card. de Luc. loc. cit. n. 7. ita ut, si fiat reservatio motu proprio super beneficio vacante, occasione illius provisionis, sive etiam ex causa resignationis, concurrente bonâ fide, si antiquæ pensionis mentio facta esset in parte, sustinenda sit pensio nova pro rata narrata ob cessantem rationem deficientis voluntatis Papæ, cum versetur in materia dividua.

11. Limitatur quinto à Paris. loc. cit. n. 59. quando mentio pensionis facta est in genere; unde etiam n. 55. idem sic limitat (prout ait decisum in Valen. pens. 15. Jan. 1552.) ut sustineatur reservatio secundæ pensionis, non factâ specificâ mentione prioris, dum adest in hac reservatione secundæ clau-

sula: præsens & alia desuper pensiones assignata non excedant medietatem fructuum: eò quòd Papa saltem in genere cogitarit de antiqua pensione, & satis expressum dicatur, quod continetur sub generalitate. Idque eò magis procedere ait idem Paris. n. 55. si in reservatione dictæ pensionis aderat clausula, in qua datur facultas, quòd priorum omnium major & verior specificatio fieri possit. Vel si aderat alia clausula, nempe: non obstante quâcumque dictæ Sedis indulgentiâ generali vel speciali, per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam effectus dictæ gratiæ pensionis impedire valeat, vel quomodolibet differre, &c. utpote quæ clausula tollat omne impedimentum, Pro limitanda ulterius responsione sit

Quæstio 503. An, dum plures sunt pensiones eidem beneficio impositæ, non sufficiat in genere narrasse antiquas pensiones?

Respondeo: Sufficere ut exprimantur genericè & collectivè, modò verè exprimantur omnes, nec esse necessarium narrare omnes specificè. Ventrigl. loc. cit. n. 38. Lott. cit. q. 38. n. 62. dicens, in eo casu certos nos esse de intentione Papæ, quòd velit pensionem omnino sustineri; ampliarique tunc gratiam per hujusmodi adjunctam clausulam; etiamsi super illius fructibus pensiones alia reservata existant. Et ne illa ampliatio in immensum excrefcens nimis noceat titulari, statim subjungitur: Dummodò omnes pensiones hujusmodi simul fructuum medietatem non excedant: cujus posterioris clausulæ ratio longè sit diversa à natura prioris, utpote quæ adjicitur substantiæ ipsius reservationis.

Quæstio 504. An excipiens contra secundam pensionem, seu illam impugnans ex eo, quòd non fuit facta mentio de prima, teneatur probare, quòd tempore secundæ pensionis prima erat reservata, & quòd erat valida?

Respondeo affirmativè. Garc. p. 1. c. 5. n. 565. citans Gig. Caputaq. & c. Rot. in Valen. pens. 25. nuntii 1601. & sic alias sæpe resolutum dicens.

Quæstio 505. An in impetratione pensionis Ecclesiasticæ necessario faciendâ sit mentio de obtentis jam ante à reservatario seu pensionario beneficiis & pensionibus?

Respondet primò distinguendo Garc. p. 1. c. 5. à n. 83. nimirum in impetratione pensionis ex causa lucrativa (qualis est omnis illa, quæ conceditur extra causam resignationis) faciendam esse mentionem de jam obtentis tam beneficiis, quàm pensionibus (nisi forte gratia reservata motu proprio, ut super Episcopatus) tum quòd hæc pensio ex causa lucrativa sit loco beneficii; ad impetrandum autem beneficium & pensionibus, ut idem Garc. loc. cit. n. 81. tum quòd stylus Curie est, ut fiat mentio de obtentis. Econtra in impetratione pensionis ex causa resignationis necesse non esse facere mentionem obtentorum beneficiorum & pensionum; eò quòd hæc pensio detur, ne resignans in resignatione nimium detrimentum patiat, adeoque hæc pensio succedat loco bene-